

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 41-1914)

Originalt emne

Renlighed, Offentlig

Vandklosetter

Uddrag fra byrådsmødet den 16. april 1914 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 41-1914)

Indstilling fra Brolægningsudvalget om Ændringer i Vilkaarene for W. C. Installation.

Udvalgets Indstilling lyder saaledes:

"Under 14/1 1909 har Byraadet efter Udvalgets Indstilling af September 1908 vedtaget følgende Skala for Arealafgiften for Installation af W. C.

Indb. pr. Td. 150 j12«1»1«2»5 j50[25 [0

Afg. i Ø. pr. Kv. Al«1»1«2»,4 j7,0j 4,2 12,8j 1,4«1»1«2»

Denne Skala er i sin Tid beregnet paa Grundlag af det udarbejdede Overslag og under Forudsætning af, at Grundejernes Afgift udelukkende bliver betalt som Arealafgift. Da man imidlertid kunde befrygte, at mange Grundejere, saavelsom Staten og Havnen, vilde erlægge Afgiften efter Taksten 100 Kr. pr. W. C. i Tilfælde, hvor denne Afgiftsform maatte vise sig fordelagtigere end Arealafgiften, saa

har Udvalget hidtil paa Forespørgsler meddelt følgende Skala for Arealafgiften:

Indb. pr. Td. Ld. 150«1»1«2»2«1»1«2»5 [50[25«1»1«2»

Afg i Ø. pr. Kv. Al:10«1»1«2»,«1»1«2» j3,3j 1,7«1»1«2»

" i Ø. pr. m225,01912,58,«1»1«2»,50

Udvalget indstiller, at sidstnævnte Skala fastslaaes som den endelige Afgiftsskala, da der derved uden nævneværdig Byrde for Bidragyderne, hvem der jo er givet yderst lempelige Betalingsvilkaar, opnaaes nogen Dækning for det ovenfor nævnte Forhold.

Idet Udvalget vedlægger de af Byraadet vedtagne Deklarationer vedrørende Betalingen af Afgiften for W. C. Installationer, som ønskes erlagt i 20 halvaarlige Terminer, skal Udvalget indstille, at man fremtidig frafalder Kravet om Tinglæsning ogsaa af den aarlige W. C. Afgift (p. t. 10 Kr. pr. W. C.), idet man maa kunne gaa ud fra, at man til enhver Tid er Herre over at kunne lukke for Vandet, naar den aarlige W. C. Afgift ikke betales. Tinglæsning af den aarlige Klosetafgift er til Gene for mange Grundejere.

Det foreslaaes derfor, at Punkt 3 i de vedlagte Deklarationer ændres saaledes:

"Hvis den i Punkt 1 nævnte Afgift ikke erlægges rettidig, skal Byraadet have Ret til at inddrive den ved Udpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter og i Overensstemmelse med de for disses Inddrivelse gældende Regler."

Endvidere meddeles, at Udvalget gaar ud fra, at Installationsafgiften efter Udgangen af 1915, til hvilket Tidspunkt Retten til efter eget Valg at erlægge Installationsafgiften enten pr. m2 eller pr. W. C. og i 20 halvaarlige Terminer ophører, kun kan erlægges efter Taksten 100 Kr. pr. W. C. mod kontant Betaling."

Magnus Nielsen anbefalede Indstillingen. Det drejede sig nærmest om at faa fastslaaet Prisen for Arealafgiften. Da Udvalget i sin Tid fastsatte denne, havde det i Virkeligheden intet bestemt at gaa efter, og det viser sig nu, at mange vil betale efter Taksten pr. installeret W. C. Vi mener, at det vil være det rigtigste at forhøje Arealafgiften lidt. Dette vil have Betydning for Kommunen, medens det ikke vil genere de enkelte Grundejere nævneværdigt. Vi kan gøre det, da vi ingen Forpligtelse har til at sælge efter de hidtidige Priser. Derimod er der næppe nogen Grund til, at der skal finde nogen Tinglæsning Sted for W. C. Afgiften. Efter Udgangen af 1915 skal Bestemmelserne altsaa forstaas saaledes, at der skal betales tales kontant, og ikke som indtil da i 20 halvaarlige Terminer.

Simonsen var af den Mening, at det vilde vinde almindelig Paaskønnelse, at Udvalget strøg Tinglæsningen, som var ganske overflødig. Det er vel Meningen, at Arealafgiften er en Læmpelse for de Grundejere, der melder sig hurtigt, og at Afgiften paa de 100 Kr. skal være en Art Straf for Efterløjerne. Han vilde henstille, at det ikke blev aldeles fastslaaet, at

der fra dette Aars Udgang skulde betales kontant af de Grundejere, der ikke havde meldt sig. Det vilde blive lovlig strengt for de smaa Ejendomsbesiddere. Det er heller næppe nødvendigt. Der er saa mange Formaliteter, derskal iagttages, før W. C. kan indlægges, at det kan tage lang Tid, før de er i Orden. Han troede aldeles privat, at Udvalget vilde blive nødt til at tage Bestemmelsen om de 100 Kr. som Bødestraf tilbage. Man bør ikke presse Folk til noget overilet, og der var mange Hundrede Agitatorer for Indførelse af W. C. Lad denne Reform gaa sin rolige Gang. Det vilsikkert være det bedste for alle Parter.

Magnus Nielsen mente ikke, at de 100 Kr. pr. W. C. kunde betragtes som nogen Straf. Der er ikke faa Ejendomme og Institutioner, der slipper meget billigere ved at betale de 100 Kr. end ved at betale Arealafgift. Saaledes Statsbiblioteket. Folk med de smaa Grunde kan slippe med at betale 40-50-60 Kr. i Arealafgift i 20 balvaarlige Terminer. Det var da ikke dyrt. Udvalget havde aldrig tænkt sig at ville gaa særlig kategorisk frem efter 1915 med Afgiften. Muligvis vil der blive givet yderligere Respit, i hvert Fald, hvor der er Grund dertil. Det vil blive meget billigere for de smaa Ejendomme at melde sig og betale enkeltvis. Hvis de senere skulde blive slaaet sammen med andre Nabogrunde, vil det blive meget dyrere at betale for den saaledes samlede Ejendom. Naturligvis vil vi helst have, at Folk melder sig saa snart som muligt. Arealafgiften er Bidrag til Hjælp ved Udgifterne til de afskærende Ledninger, men vi har som sagt ikke til Hensigt at gaa særlig kategorisk frem mod Grundejerne.

Jakob Jensen forstod ikke rigtig, hvad Simonsen mente med de mange Formaliteter, der skulde til, for at Grundejerne kunde bestemme sig til Indførelse af W. C. De smaa Ejendomme vilde jo slippe med en Afgift paa 50-60 Kr., som kan betales i 20 Terminer. Det var da til at overkomme. Han saa hellere, at Udvalget holdt fast ved det fremsatte Forslag.

Mikael Johansen takkede, fordi Udvalget var gaaet bort fra Bestemmelsen om Tinglæsning for W. C. Afgiften. Han sluttede sig nærmest til Simonsens Udtalelser. Det kan blive en ret kostbar Historie at skulle betale pr. Sæde. Det vidste han fra sin egen Ejendom. Det var billigere for de fleste at betale Arealafgift. Man havde vel tænkt sig, at Pumpestationen var blevet færdig noget før. Man burde forlænge Fristen for Anmeldelsen i hvert Fald Vs Aar.

Simonsen følte sig ganske tilfredsstillet ved Udvalgets Svar. Der var altsaa ikke Tale om en "Strafporto", om man saa kan sige, men om et Valg. Folk, der har Fordel af at betale Arealafgift, kan altsaa vælge denne. Det er en glædelig Fortolkning, som sikkert vilde

gavne Sagen. Vanskelighederne ved Installation af W. C. bestaar deri, at der i de fleste ældre Ejendomme ikke er Plads til en saadan Installering. Skal W. C.

imidlertid faa nogen Værdi for en Ejendom, skal der indrettes Sæder inde i Ejendommen. En Installering nede i Gaarden er intet værd. Men saa skal der Tilbygninger til, og det er ikke altid saa let at faa Pengeforholdene dertil ordnet. Der skal mere eller mindre vidtløftige Undersøgelser til. Men saa er der et andet Spørgsmaal: Kan en Ejendomsbesidder anmelde Arealafgift og paabegynde den dermed følgende Betaling gennem de 20 Terminer uden Forpligtelse til straks at lade W. C. indlægge i Ejendommen? Hvis det kan lade sig gøre, saa vil der sikkert komme mange Anmeldelser til Arealafgift. I disse Dage vilde det vel næppe kunne svare sig for en stor Del mindre Ejendomme at lade indlægge W. C., men derfor vil Ejerne vel alligevel gerne sikre sig, at der kan ske Indlæggelse, naar de finder dette formaalstjenligt. Kan det lade sig gøre?

Magnus Nielsen mente, at Simonsen maatte have misforstaaet hans Redegørelse. Der er absolut ingen Forpligtelse for Grundejerne til at installere W. C., fordi de melder sig til Arealafgiften. Der følger ingen Forpligtelse med en saadan Anmeldelse. Er det saa klart nok? Der findes Folk, der har anmeldt og betaler for fremtidig Indlæggelse af W. C. i Lodder ude paa Marken, for at have sikret sig i Tide. Med Hensyn til Bekostningerne ved Indlæg af W. C., saa kan Smaafolk faa meget billige Laan dertil, ligesom Tilfældet er ved Indlæg af elektrisk Lys. Og Hypotekforeningen stiller sig meget velvillig i saa Henseende. Men selvfølgelig kan en Ejendom være i den Grad behæftet, at der ikke laanes mere derpaa.

Jakob Jensen syntes, at hele denne Debat nærmest tenderede til at forhindre Indførelse af W. C. Forholdet har jo hele Tiden været saaledes, som Magnus Nielsen nu har forklaret det. Alt er saa let som muligt for Grundejerne, der vil installere W. C., særlig efter at Tinglæsningen nu er bortfaldet.

Samuelson bekræftede, at Arealafgiften kun var beregnet til Deltagelse i Omkostningerne ved Anlægget af de afskærende Ledninger, og at dermed ingen Forpligtelse fulgte til Anlæg af W. C.

Jakob Jensen vilde henstille, at Tinglæsningen ogsaa bortfaldt ved Betalingen af Arealafgift. Der fandtes Holdepunkter nok endda overfor Grundejeren.

Formanden frygtede for, at det saa kunde komme til at dreje sig om Arealer, hvor der slet

ikke skulde bygges. Men naar Udvalget er stemt derfor, saa Fastholder Udvalget, at Valget efter 1. Januar ikke længere er frit?

Jakob Jensen henstillede, at Udvalget fik Sagen tilbage for at formulere den lidt klarere og bestemtere.

Dette vedtoges.

